

години не го былъ оставилъ на мира; непобѣденный до сега управляванъ отъ Бракра градъ Перникъ ся прѣдалъ и той, и като него още и 55 други градища, а най-послѣ и — Пелагонія, Моравище*), Липена**) и Струмица испаднѣли въ гърцкы рѣцѣ.

Забѣлѣж. Нѣкои си казвать, че когато отивалъ Василъ за Струмицѣ, Българскый Архыенископъ Давидъ му далъ писмо отъ Царицѣ Маріѣ, Владиславовицѣ, която му ся обѣщавала съ него да му прѣдаде Българіѣ съ нѣкаквы условія. Както и да е сега вече Българското царство паднѣло.

II. Ами подиръ тѣзи завладѣнія какво послѣдувало?

О. Василій все слѣдувалъ да завладява, догдѣто най-послѣ влѣзълъ и въ столицѣтъ Охридѣ много свободно. Тамъ той обралъ сичкы съкровища, драгоценности и вѣнциты на Българскыты царіе; пріѣлъ съ честь овдовѣлѣтъ царицѣ съ шестѣтъ нейны дѣщери и роднины, а тримата ѣ сынове побѣгнали въ планинѣ Тморѣ***) Тѣй и отъ българскыты голѣмци: Богданъ, Миробичъ, Несторица, Зарица и Доброславъ припознали Василя за господаръ, та ги оставилъ нахъ на службыты имъ и чиноветы имъ; само Николица и Иваница останѣли съ войскыты си, и ся непрѣдали, нѣ искали още да си запазвать отечество-то. Василій обаче пратилъ войскѣ да гонять, нѣ само тѣхъ, нѣ и тримата Владиславовы сынове, отъ които по-голѣмый Прѣсіамъ ся прѣдалъ, та го уловили, а спроти него ся прѣдали и другыты му братія; подиръ малко врѣмя уловили и Николицѣ, а Иваница все обыкалялъ по горыты, гдѣто Василій отишълъ самъ да го гони и прѣмамва съ добро, че ужъ ще го направи Патрицій; нѣ той го неслушялъ никакъ, до когато най-послѣ Охридскый управитель Евставій, когото Василій наговорилъ, го уловилъ, защото той слизалъ при него по някога, като при Българинѣ братъ, и го прѣдалъ

*) Горній край на р. Моравѣ.

**) Косово-поле.

***) Верѣдъ Албаніѣ 3 хиляды аршира висока.